

Oređownik Urzędowy

POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote.
:—: Poszczególny numer 0,60 zł. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednolamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 zł od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.

Nr. 10

Puck, środa, dnia 10 marca 1926 r.

Rok 40

Treść:

78. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10. 2. 26 r. o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów oraz odzieży i obuwia przez wyznaczenie cen. — Dz. Ustaw nr. 18 poz. 101.
79. Rozporządzenie II. Ministra Spraw Wewnętrznych oraz Ministra Skarbu z dnia 3. 2. 26 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. 6. 24 r o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne. — Dz. Ustaw nr. 18 poz. 104.
80. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 10. 2. 26 r. w sprawie przesunięcia na rok podatkowy 1926 terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym. — Dz. Ustaw nr. 18 poz. 107.
81. Obwieszczenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 25. 1. 26 r. o wysokości opłat na rzecz Pomorskiej Izby Rolniczej na rok 1926. — Monitor Polski nr. 24
82. Przypomnienie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29. 11. 1901 r. w sprawie prowadzenia ksiąg przez biura porad prawnych.
83. Kalendarz terminów płatności podatków bezpośrednich w roku 1926 (o ile terminy te w ciągu roku nie ulegną zmianie wskutek nowelizacji ustaw lub z upoważnienia Ministerstwa Skarbu).
84. Obwieszczenie 8. Okręgowego Szefostwa Intendencji w Toruniu w sprawie odszkodowania dla robotników cywilnych poszkodowanych wskutek wypadku.
85. Obwieszczenie w sprawie zakazu wstępu osobom cywilnym na teren Lotnictwa Morskiego.
86. Obwieszczenie w sprawie przymusowego cechu kominiarskiego.

78.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1926 r.

o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów oraz odzieży i obuwia przez wyznaczenie cen.

Na mocy art. 1 p. c. ustawy z dnia 29 grudnia 1925 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. z r. 1926 Nr. 1 poz. 2), zarządza się co następuje:

§ 1. Ceny na mąkę, pieczywo, mięso, słoninę, smalec i wyroby masarskie, jako też na odzież i obuwie mogą być wyznaczane na zasadzie kosztów produkcji i gospodarczo usprawiedliwionych kosztów wymiany w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia, o ile zajdzie tego potrzeba dla zapobieżenia i przeciwdziałania wyższym cenom.

§ 2. Zarządy gmin miejskich, wydziałowych z powiatowych związków związków komunalnych, liczących ponad 15.000 mieszkańców gmin miejskich

województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego i gmin miejskich województw: poznańskiego i pomorskiego oraz, za uprzednią zgodą wojewodów, zarządy wszystkich innych gmin miejskich i gmin wiejskich mogą wyznaczać ceny na wszystkie, lub niektóre przedmioty powszedniego użytku, wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, po wysłuchaniu opinii miejscowej komisji do badania cen.

Wyznaczać ceny można tylko na te rodzaje (gatunki) przedmiotów, które na miejscowym rynku są masowo spożywane (użytkowane).

Co do cen na odzież i obuwie, to mogą być wyznaczane ceny jedynie na odzież i obuwie robocze gotowe, t. j. niewykonane bezpośrednio na zamówienie używającego.

Zarząd gminy jest obowiązany powziąć uchwałę co do potrzeby wyznaczenia cen również na wnioski miejscowych zrzeszeń spóżywców i organizacji zawodowych.

§ 3. W razie powzięcia przez zarząd gminy uchwały o wyznaczeniu cen winien on powołać komisję do badania cen.

Liczbę członków komisji do badania cen ustala zarząd gminy według własnego uznania. Komisja w żadnym razie nie może liczyć mniej, niż 6 członków i winna reprezentować w równej ilości z jednej strony rolnictwo, właściwe gałęzie przemysłu (rzemiosł) i handlu, z drugiej zaś spóżywców w osobach przedstawicieli spółdzielni spóżywców i związków robotniczych (pracowniczych).

Wojewodowie wskażą zrzeszenia na terenie województwa, które należy wezwać do delegowania reprezentantów do komisji do badania cen.

§ 4. Komisję do badania cen powołuje kierownik zarządu gminy. Na jego wezwanie zrzeszenia, wskazane przez wojewodę, delegują członków komisji i ich zastępców.

W razie niewymienienia delegatów w określonym terminie, lub niedelegowania ich na posiedzenie komisji przez właściwe zrzeszenia, zarząd gminy powołuje według własnego uznania członków komisji, reprezentujących bądź wytwórców, bądź spóżywców.

Członkami komisji mogą być nieposzlakowani obywatele gminy.

§ 5. Do zakresu działania komisji do badania cen należy:

a) opinjowanie, na jakie rodzaje (gatunki) przed-

miotów wymienionych w § 1 należy wyznaczyć ceny;

b) opinijowanie o cenach na mąkę, pieczywo, mięso, słoninę, smalec i wyroby masarskie, jako też na odzież i obuwie na zasadzie kosztów produkcji i gospodarczo usprawiedliwionych kosztów wymiany;

c) sprawdzanie kalkulacji cen składanych komisji przez wytwórców i kupców.

§ 6. Posiedzenie komisji do badania cen zwołuje w miarę potrzeby, lub na żądanie $\frac{1}{3}$ członków komisji, kierownik zarządu gminy, lub jego zastępca, którzy przewodniczą komisji, jednakże nie biorą udziału w głosowaniu.

Przewodniczący komisji zwołuje posiedzenie w ciągu trzech dni od dnia następnego po postanowieniu żądania zwołania komisji.

O ile komisja składa się z większej liczby członków, niż z sześciu, to, na mocy uchwalonego przez siebie regulaminu, może obradować w sekcjach po sześciu członków, w których to sekcjach będzie reprezentowane rolnictwo, właściwe gałęzie przemysłu (rzemiosł) i handlu w równej ilości ze spożywcami.

Głosowanie nad wnioskiem co do wysokości cen przedmiotów odbywa się w obecności co najmniej dwóch członków komisji lub sekcji, po jednym z grupy wytwórców (kupców) i spożywców. W razie niedojścia do skutku w pierwszym terminie posiedzenia komisji z powodu braku wskazanego wyżej kompletu wyznacza się niezwłocznie drugi termin posiedzenia, na którym odbywa się głosowanie nawet w obecności dwóch członków komisji lub sekcji, niezależnie od tego, jaką grupę reprezentują.

Uchwała zapada większością głosów członków komisji, lub sekcji, obecnych na posiedzeniu. Protokół komisji, lub sekcji wraz z wnioskiem mniejszości i wynikami odbytego głosowania, winien być przedstawiony zarządowi gminy po ukończeniu obrad.

Komisja może wezwać rzeczoznawców zśród osób nieposzlakowanych.

§ 7. Zarząd gminy poweźmie uchwałę o wyznaczeniu ceny na przedmioty objęte jego decyzją (§ 2 ust. 1) w ciągu dwóch dni od wydania opinii przez komisję. Kierownik zarządu gminy poda wyznaczone ceny do wiadomości publicznej najpóźniej w ciągu następnej doby, przyjętym w danej miejscowości zwyczajem. Ogłoszone w ten sposób ceny obowiązują od dnia następnego po ogłoszeniu i winny być ujawnione we właściwych przedsiębiorstwach handlowych. Dzień i sposób ogłoszenia cen odnotowuje kierownik zarządu gminy, lub jego zastępca na protokole uchwały komisji. Odpis protokołu winien być przesłany do wiadomości władzy nadzorczej gminy.

§ 8. Od uchwały zarządu gminy przysługuje każdemu z członków komisji do badania cen prawo złożenia zażalenia w terminie trzydniowym od daty ogłoszenia uchwały do właściwej władzy nadzorczej, która decyduje ostatecznie. Zażalenie składa się na ręce kierownika zarządu gminy, który przesyła je wraz z protokołami uchwał komisji i zarządu gminy do trzech dni właściwej władzy nadzorczej.

Złożenie zażalenia nie wstrzymuje samo przez się wykonania uchwały zarządu gminy. Jednakże skarżący może się zwrócić do władzy nadzorczej o wstrzymanie wykonania uchwały zarządu gminy, a władza ta może temu zadostyc uczynić, jeśli względy publiczne nie stoją na przeszkodzie.

§ 9. Władza nadzorcza właściwej gminy ma prawo:

a) polecić zarządowi gminy powzięcie uchwały co do potrzeby wyznaczania cen na wszystkie, lub niektóre artykuły, wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia;

b) nakazać zarządowi gminy wyznaczanie cen, lub zaniechanie tej czynności;

c) uchylić uchwałę zarządu gminy z poleceniem powzięcia nowej uchwały na podstawie udzielonych przez władzę nadzorczą wyjaśnień i wskazówek;

d) rozwiązać komisję, lub sekcję z równoczesnym poleceniem bezzwłocznego powołania nowej komisji lub sekcji w innym składzie członków.

Władza nadzorcza, przed wydaniem decyzji, winna wysłuchać opinii czynników fachowych.

§ 10. Winni żądania, lub pobierania cen wyższych od wyznaczonych w myśl niniejszego rozporządzenia, lub nieujawnienia tych cen ulegną karze według art. 3, 4 i 5 ustawy o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku.

§ 11. Władze administracyjne I-ej instancji, przed wydaniem orzeczeń karnych za przekroczenia, przewidziane niniejszem rozporządzeniem, powinny w każdej sprawie wysłuchać opinii komisji do badania cen, zwołanej w myśl § 3 i 6 niniejszego rozporządzenia. Na posiedzeniu komisji zwołanem dla powzięcia takiej opinii przewodniczy delegat władzy administracyjnej.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezez Rady Ministrów: Al. Skrzyński.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Raczkiewicz

Powyzsze podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 3. 3. 1926 r.

Starosta: Lipski.

79.

Rozporządzenie II Ministra Spraw Wewnętrznych oraz Ministra Skarbu

z dnia 3 lutego 1926 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne.

Na podstawie § 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 522) zarządza się co następuje:

§ 1.

Do § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Każdy przewidziany w budżecie wydatek może być skuteczny tylko na ten cel, na który jest

w budżecie przeznaczony i tylko w granicach przewidzianego kredytu.

Zwiększenie kredytu przez odpowiednie zmniejszenie innych kredytów, przewidzianych w budżecie, może mieć miejsce tylko na podstawie uchwały organu związku komunalnego, właściwego do uchwalania budżetu, zatwierdzonej przez władzę nadzorczą, właściwą do zatwierdzenia budżetu. Uchwała taka może zawierać ogólne upoważnienie zarządu związku komunalnego do przenoszenia kredytów w budżecie zwyczajnym, lecz tylko w obrębie grup wydatków, które według przyjętej przez każdy związek komunalny zasady podziału wydatków w budżecie stanowią grupy najdrobniejsze.

W razie, gdy kredyt przewidziany w budżecie okaże się niewystarczającym i gdy nie może być zwiększony przez odpowiednie zmniejszenie innych kredytów, jako też w razie potrzeby dokonania wydatku w budżecie nieprzewidzianego, zarząd związku komunalnego postąpi w myśl przepisów, zawartych w ustępach: drugim i trzecim § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Kredyty przewidziane w budżecie związku komunalnego ważne są tylko do dnia 31 grudnia roku budżetowego. Po upływie tego dnia nie mogą być dokonywane żadne wydatki na rachunek roku ubiegłego, chociażby odnośne kredyty zostały niewyczerpane. Wyjątek stanowią tylko takie wydatki, które muszą być dokonane wskutek zobowiązań, zaciągniętych w roku ubiegłym przez związek komunalny w granicach kredytów, które były przewidziane w budżecie na pokrycie tych wydatków. Wydatki takie dokonywane być mogą w ulgowym okresie budżetowym, który trwa może najpóźniej do końca stycznia nowego roku budżetowego i powinny być uwidocznione w sprawozdaniu rachunkowym z wykonania budżetu ubiegłego roku. Po ukończeniu okresu ulgowego mogą być wydatki z roku ubiegłego, o których wyżej mowa, pokrywane tylko z kredytów nowego roku budżetowego.

Nadwyżka dochodów nad rozchodami, spowodowana bądź zaoszczędzeniem preliminowanych kredytów, bądź wpływami dochodów ponad preliminowane kwoty, powinna być użyta na pokrycie wydatków następnego roku budżetowego.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tym dniem wchodzi też w życie przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, zawarte w ustępach: drugim, trzecim i czwartym § 12.

Minister Spraw Wewnętrznych: Wł. Raczkiewicz
Minister Skarbu: J. Zdziechowski

Powyższe podaję gminom do wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 3. 3. 1926 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego: Lipski.

80.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 10 lutego 1926 r.

w sprawie przesunięcia na rok podatkowy 1926 terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Na podstawie części drugiej art. 120 ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej jako załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 411) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin do składania przez osoby fizyczne i spadki wakujące (nieobjęte) zeznań o dochodzie, wyznaczony w art. 50 ustawy o państwowym podatku dochod. (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 58, poz. 411), przesuwają się dla wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1926 — z dnia 1 marca na dzień 1 maja 1926 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: J. Zdziechowski.

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych.

Puck, dnia 3. 3. 26 r.

Starosta: Lipski.

81.

Obwieszczenie

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 25 stycznia 1926 r.

o wysokości opłat na rzecz Pomorskiej Izby Rolniczej na rok 1926.

Na podstawie § 19 ust. 2 ustawy o izbach rolniczych z dnia 30-go czerwca 1894 r. (Zbiór ust. prusk. str. 126) wyrażam zgodę na ustanowienie opłat na rzecz Pomorskiej Izby Rolniczej w roku 1926 w wysokości 2,7% czystego dochodu katastralnego, wyrażonego w złotych według relacji 81 fenigów = 1 złoty. Opłaty te należy uiszczać w czasie do 1 marca 1926 r. dla powiatów kaszubskich, Kartuzy, Kościerzyna, Puck i Wejherowo, ustala się jako termin uiszczenia uchwalonych opłat na rzecz Pomorskiej Izby Rolniczej czas do dnia 1 października 1926 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) Kiernik.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 23. 2. 1926 r.

Starosta: Lipski.

82.

Przypomnienie

rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29. 11. 1901 r. w sprawie prowadzenia ksiąg przez biura porad prawnych.

Biura porad prawnych, działające na podstawie § 35 ust. 3 ustawy przemysłowej, nie zawsze prowadzone są w sposób, przepisany prawem. Przypominam więc ściśle przestrzeganie obowiązującego jeszcze rozporządzenia Min. Przemysłu i Handlu z dnia 29. 11. 1901 r. (Dz. U. Min.

Przem. i Handlu str. 349 r. 1901), według którego wszystkie biura porady prawnej i osoby załatwiającej sprawy prawne, osobiste i majątkowe osób drugich oraz udzielające informacji o stosunkach osobistych jak i majątkowych, winne prowadzić książki według wzorów, przewidzianych w rozporządzeniu tem i podanych poniżej (zał. A. i B.). Podkreślam też, że jakkolwiek czynności wspomniane mogą być wykonywane bez specjalnego uprzedniego zezwolenia, to jednakże można je zgodnie z § 35 ust. 1 ustawy przemysłowej za-

kazać, o ile dana osoba okaże się nieodpowiednią wzgl. przez swą niefachowość działać będzie na szkodę ludności. Organa policyjne obowiązane są przeprowadzać rewizje w lokalach biur porady prawnej, czy księgi prowadzone są w myśl obowiązujących przepisów prawnych, a na wypadek stwierdzenia nadużyć lub niefachowej pracy mogą władze policyjne zakazać dalszego uprawiania rodzaju tego proceduru.

Puck, dnia 3. 3. 1926 r.

Starosta: Lipski.

A. Dziennik biurowy.

L. p.	Dzień wpływu lub przyjęcia zlecenia	Nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania zleceniodawcy	Treść i rodzaj zlecenia	Przeгляд poszczególnych czynności zawodowych		Oznaczenie władzy lub osoby do której pismo zostało skierowane	Uiszczono za załatwienie zlecenia		Czy są założone podręczne akta. Liczba tych aktów	Czy zostały przyjęte pieniądze, papiery wartościowe, weksle, hipoteki i inne dokumenty i przedmioty wartościowe. Nr. księgi pieniędzy dokumentów.	Uwagi
				Dzień załatwienia	Oznaczenie czynności zawodowej		w gotówce lub innych świadczeniach	Zwrot osobistych kosztów handlowych i wydatków gotówkowych oraz rodzaj tych kosztów i wydatków			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

B. Księga pieniędzy i dokumentów.

L. dz. biurowego	Dzień wpływu	Oznaczenie przyjętych w depozyt i nadesłanych pieniędzy, papierów wartościowych, weksli, hipotek, oraz innych dokumentów i przedmiotów wartościowych	Zapodanie od kogo pieniądze, papiery wartościowe i t. d. wpłynęły	Data zwrotu depozytu	Oznaczenie zwróconych pieniędzy, papierów wartościowych, weksli, hipotek, oraz innych dokumentów i przedmiotów wartościowych	Oznaczenie na czyje ręce zwrot został uskuteczniiony	Oznaczenie liczby aktów podręcznych	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9

83.

Kalendarz

terminów płatności podatków bezpośrednich w roku 1926 (o ile terminy te w ciągu roku nie ulegną zmianie wskutek nowelizacji ustaw lub z upoważnienia Ministerstwa Skarbu.

1. Podatek gruntowy — terminy płatności: I. rata czyli za I. półrocze w czasie od 15 marca do 15 kwietnia, II. rata czyli za II. półrocze w czasie od 15 października do 15 listopada.

2. Podatek od nieruchomości miejskich i od niektórych budynków w gminach wiejskich — terminy płatności: do końca lutego 1926 r. płatna jest IV. rata czyli za IV. kwartał 1925 r., do końca maja 1926 r. płatny jest podatek za I. kwartał 1926 r., do końca sierpnia 1926 r. za II. kwartał 1926 r., do końca listopada 1926 r. za III. kwartał 1926 r., do końca lutego 1927 r. za IV. kwartał 1926 r.

3. Podatek od lokali i od placów niezabudowanych — terminy płatności: do końca lutego

płatny jest podatek za I. kwartał, do końca maja za II. kwartał, do końca lipca za III. kwartał, do końca października za IV. kwartał.

4. Podatek przemysłowy a) w formie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, b) od obrotu — terminy płatności:

a) w miesiącu listopadzie i grudniu nabywanie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok następny.

1) do dnia 15 stycznia mają zapłacić bez żadnych wezwań tytułem zaliczki na podatek od obrotu, osiągniętego w grudniu 1926 r., wszystkie przedsiębiorstwa handlowe I. do II. kategorii i przemysłowe I. do V. kategorii bez względu na to, czy prowadzą księgi handlowe lub nie prowadzą.

2) do dnia 15. każdego miesiąca płacą bez żadnych wezwań miesięczną zaliczkę na podatek od obrotu, osiągniętego w poprzednim miesiącu, przedsiębiorstwa handlowe I. i II. kategorii oraz przemysłowe I. do V. kategorii. (Nie sprawozdawcze przedsiębiorstwa tylko wówczas, gdy prowadzą prawidłowe księgi handlowe).

3) Wszystkie inne wyżej pod 2) nie wymienione przedsiębiorstwa tak niesprawozdawcze, jakoteż obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań t. j. niesprawozdawcze handlowe I.—II. kategorii i przemysłowe I.—V. kategorii gdy nie prowadzą prawidłowych ksiąg handlowych, dalej wszystkie przedsiębiorstwa handlowe III.—IV. kategorii, przemysłowe VI.—VIII. kategorii, osobiste zajęcia przemysłowe i samodzielne wolne zajęcia zawodowe płacą bez osobnych wezwań zaliczki kwartalne w wysokości $\frac{2}{5}$ części podatku wymierzonego od obrotu za II. półrocze 1925 r. najpóźniej do dnia 15. miesiąca po upływie każdego kwartału z tem, że zaliczka za I. kwartał 1926 r. płatna jest do 15 maja 1926 r. następna zaliczka i normalnie, a to za II. kwartał 1926 r. do 15. 7. 1926 r., za III. kwartał 1926 r. do 15. 10. 1926 r., za IV. kwartał 1926 r. do 15. 1. 1927 r.

Płatnicy co mogą jednak wpłacać tą zaliczkę także w terminach miesięcznych w wysokości $\frac{2}{15}$ części podatku, wymierzonego za II. półrocze 1925 r.

Przedsiębiorstwa sezonowe, samoistne przedsiębiorstwa wykonywania dostaw i robót tudzież wszelkie nowopowstałe w roku bieżącym przedsiębiorstwa skutecznieją wpłaty zaliczek według rzeczywistego obrotu.

4) Do dnia 15 maja wszystkie przedsiębiorstwa niesprawozdawcze bez względu na posiadaną kategorię świadectw przemysłowych płacą pozostałą różnicę względnie kwotę wymiaru podatku za II. półrocze 1925 r. uwidocznioną w doręczonym nakazie płatniczym.

5) W ciągu 14 dni po doręczeniu nakazów płatniczych płacą takąż różnicę względnie kwotę wymierzonego podatku za II. półrocze 1925 wszystkie przedsiębiorstwa sprawozdaw-

cze, bez względu na posiadaną kategorię świad. przemysłowego.

5. Podatek dochodowy — terminy płatności:

a) Przy każdorazowej wypłacie uposażenia służbowego, emerytury, wynagrodzenia za najemną pracę i t. p., służbodawca obowiązany jest potrącić podatek, wpłacić do Kasy Skarbowej w ciągu dni 7, po dokonaniu potrącenia,

b) Do dnia 1 maja powinny wszystkie obowiązane do składania zeznań, osoby fizyczne i prawne, oraz spadki wakuujące zapłacić połowę podatku, przypadającego od dochodu, wykazanego w złożonym zeznaniu, a jeżeli zeznania nie złożono — połowę podatku, jaki był wymierzony za rok 1925.

Do dnia 1 listopada powinny wszystkie osoby fizyczne i prawne oraz spadki wakuujące, tak obowiązane jak i nieobowiązane do składania zeznań, zapłacić uwidocznioną w nakazie płatniczym różnicę między podatkiem wymierzonym, a już zaliczkowo uiszczonym względnie całkowitą kwotę wymierzonego podatku, o ile żadna zaliczka na poczet tego podatku nie była uiszczona jeśli jednak nakaz płatniczy doręczono po 15. X. 1926 r. podatek powyższy płatny jest w ciągu 30 dni po doręczeniu nakazu płatniczego.

6. Podatek majątkowy — terminy płatności: W związku z zamierzoną nowelizacją przepisów ustawowych odnośnie do tego podatku, terminy płatności na rok 1926, nie zostały jeszcze wyznaczone.

7. Podatek od skrzynek depozytowych (safes) — terminy płatności: Do dnia 31 stycznia za cały rok z góry, przyczem podatek ten płacą tylko osoby i instytucje posiadające do odnajmu skrzynki depozytowe (tresory).

8. Podatek od kapitałów i rent — terminy płatności: Podatek potrąca instytucja Kredytowa przy każdej wypłacie procentu i wpłaca do Kas Skarbowych w przeciągu 14 dni licząc od terminu płatności procentów względnie w ciągu 14 dni po zamknięciu rachunków bieżących (ou callowych).

Pomorska Izba Skarbowa
Prezes: Obrzud.

84.

Obwieszczenie

VIII. Okręgowego Szefostwa Intendenty w Toruniu w sprawie odszkodowania dla robotników cywilnych poszkodowanych wskutek wypadku.

Szefostwo nie uchyla się od obowiązku dokonywania świadczeń na rzecz inwalidów wypadkowych, poszkodowanych wskutek wypadku przy pracach fortyfikacyjnych, do których zaciągnięci zostali przymusowo przez b. władze wojsk. niem., o ile pretensje wniesione przez wspomnianych inwalidów uzasadnione będą wiarygodnymi dokumentami, któreby można przyjąć jako uzasadnione dowody rzeczowe.

W celu rozpatrzenia słuszności pretensji roszczonych przez osoby uszkodzone, przy robotach

fortyfikacyjnych i ostatecznego uregulowania sprawy, by zainteresowani mogli otrzymywać ewtl. przynależną im z tut. Intendentury zaopatrzenie, należałoby spowodować odnośnych inwalidów zamieszkałych na Pomorzu, do nadesłania tut. Szefostwu odpowiednich wniosków, z których wynikałoby:

1. kiedy i gdzie wypadek się wydarzył i
2. jakiego rodzaju jest okaleczenie, które odniósł wskutek tego wypadku, udowodnione oczywiście świadectwem lekarza, który z powodu nieszczęśliwego wypadku leczył okaleczonego. Świadctwo lekarskie zawierać winno szczegółowy opis rodzaju okaleczenia, oraz przebiegu leczenia choroby, nabytej wskutek wypadku, a wreszcie wysokość utraty zdolności zarobkowej (stojącej w ścisłym związku przyczynowym z wypadkiem) w procentach.

Nadto, w celu ewent. zażądania aktu wypadkowego, przez Intendenturę niem. zakładów wojsk. w Berlinie, poszkodowany podać winien, czy i która władza wojsk. niem. wszczęła już jakikolwiek dochodzenia w sprawie jego wypadku, w celu ewent. przyznania mu renty. Niezbędne jest również podanie nazwiska i miejsca zamieszkania wszystkich naocznych świadków wypadku.

Z uwagi na to, że pomiędzy inwalidami roszącymi pretensje do odszkodowania, znajdują się będą i tacy, którym Intendentura nie będzie kompetentną, przyznać odszkodowanie i aby uniknąć niepotrzebnego kierowania tu korespondencji przez tych inwalidów, zaznaczam, że tut. Szefostwo w rozumieniu § 655 niemieckiej Ordynacji Ubezpieczeniowej (Buch 3) obowiązane jest do udzielenia świadczeń jedynie i wyłącznie tym osobom poszkodowanym i pozostałym po zmarłych, których kalectwo, choroba względnie śmierć spowodowane zostało wskutek — w pełnym tego słowa znaczeniu — wypadku, — natomiast do udzielenia świadczeń inwalidom, których niezdolność do pracy powstała wskutek innych wad i ułomności (n. p. choroba wewn. nie spowodowana wypadkiem) obowiązana będzie Ubezpieczalnia Krajowa w Poznaniu, gdzie są i byli ubezpieczeni na wypadek inwalidztwa i starości przez klejenie znaczków tygodniowych nie tylko robotnicy zatrudnieni zakł. cyw. państw. lub prywatnych, lecz także i wzkl. wojsk. a zatem tych ostatnich nauczyć należałoby, by pretensje swoje kierowali bezpośrednio do Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu, w celu wdrożenia postępowania w myśl przepisów N. O. U. (Invaliden- und Hinterbliebenenversicherung Buch IV.)

Choroby, które uważać należy jako spowodowane wskutek wypadku w rozumieniu § 555. N. O. U. są n. p.

1. okaleczony, który złamał nogę — wskutek długiego leżenia w szpitalu, nabył zapalenia płuc, albo
2. poszkodowany tego samego rodzaju okaleczenia, umieszczony został w celu wyleczenia w szpitalu, gdzie podczas pobytu nabył się — bez własnej winy — choroby zakaźnej, na którą chorował i wreszcie zmarł po zupełnym wyleczeniu nogi.

W obu tych wypadkach — mimo, iż okaleczenie nogi zostało tak wygojone, że śladu po złamaniu nie zostało, będzie mógł rościć poszkodo-

wany, wzgl. pozostali po zmarłym pretensje do przyznania renty wypadkowej, płatnej przez Intendenturę, ponieważ niezdolność do pracy zarobkowej, spowodowana chorobą zapalenia płuc, jak również śmierć drugiego, która nastąpiła wskutek nabawienia się w czasie pobytu w szpitalu choroby zakaźnej — są bezpośrednio następstwem odniesionego uszkodzenia.

Choroby inne, nabyte może częściowo podczas wykonywania czynności w zawodzie, lecz nie spowodowane wypadkiem, nie mogą być ujęte pod pojęcie „wypadki i obowiązki dokonywania świadczeń na rzecz takich inwalidów w rozumieniu § 555 i 822 N. O. U. nie ciąży za b. władz niem. ani też w rozumieniu art. 3 ustawy z 19. 12. 23 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 692 1924 r.) nie może ciążyć obecnie na Intendenturze zakładów wojsk., gdyż wówczas zbytby było ubezpieczenie robotników zakładów wojskowych na wypadek inwalidztwa i starości w Ubezpieczalni Krajowej.

Toruń, dnia 17. 1. 26 r.

Szef Intendentury:
w z. Zachar, Pułkownik Intendent.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 25 lutego 1926 r.

Starosta: Lipski.

85.

Obwieszczenie

w sprawie zakazu wstępu osobom cywilnym na teren Lotnictwa Morskiego.

Podaję niniejszem do publicznej wiadomości, że przechodzenia przez teren lotnictwa jest surowo wzbronione osobom niezaopatrzoną w przepustki Dowództwa Morskiego Dywizjonu Lotniczego w Pucku. Pan Burmistrz, pp. sołtysi i przełożeni obszarów dworskich podadzą powyższe w sposób przyjęty do publicznej wiadomości.

Puck, dnia 5. 3. 1926 r.

Starosta: Lipski.

86.

Obwieszczenie

w sprawie przymusowego cechu kominiarskiego.

Lista kominiarzy którzy brali udział w głosowaniu nad rozszerzeniem obwodu przymusowego cechu kominiarskiego z siedzibą w Chojnicach na powiaty: tczewski, pucki, wejherowski, kartuski, kościerski, starogardzki i gniewski wyłożoną jest od 15 marca 1926 do 29 marca 1926 włącznie, w Ratuszu w Chojnicach pokój nr 8., codziennie od godziny 9—13 do przeglądu przez zainteresowanych.

Sprzeciwu należy wnieść w czasokresie wyłożenia listy do niżej podpisanego.

Chojnice, dnia 1 marca 1926.

Dr. Sobierajczyk,
burmistrz.